

Számít a közösség a szépkorúakra is

PALÁGYI EDIT

Ha csak a szüleinket behozzuk, már nem áll üresen a ház – gondolta a belpátfalvai gondozási központ vezetője, Schillinger Erzsébet, és addig győzködte a község vezetőit, amíg bele nem vágtak az építkezésbe. A három és fél ezres lélekszámú, Heves megyei településen másfél évtizede működik olyan intézmény, amely segít megoldani az idősek napi gondjait.

Eredetileg bennlakásos otthon szerettek volna, ahol hétfőtől péntekig ellakhatnak a gondozottak, a falu pénze azonban hamar elfogyott, a hálótermekre már nem futotta belőle. Így aztán csak napközben tölthetik itt idejüket a nyugdíjasok – tévénézéssel, kártyázással, csendes nótázással. Délutánonként előadásokra invitálják őket, a meghívott orvos vagy természetgyógyász tanácsait mindig szívesen hallgatják a szépkorúak.

– Olyasféle ez, mint az óvoda – tréfálkoznak gyakran a helybeli idősek, ám annál lelkesebben járnak a központba: napjában harmincötven is megfordulnak itt. Az öregurak a legfrissebbek, ők már nyolc órákor megérkeznek, hogy együtt hallgassák a híreket.

A reggeli „feles” után a klubba vezet az első útja a nyolcvanegy éves Bikki Józsefnak is –

somolyogva magyarázza, hogy persze a feles neki már csak a fél kávét jelenti, merthogy szívbetegsége miatt csak annyit engedélyezett az orvos. A gyógyszerire nemigen van gondja, azokat felírják és kiváltják neki a gondozónők. A jó kedélyű özvegyember rendszerint kora délutánig időzik a napköziben, utána betér a közeli cukrászdába, majd hazaballag. Gyakran a zuhanyozást is a napköziben intézi el, otthon ugyanis segítség nélkül már nehezen tud kikelni a kádból.

A gondozási központban mosnak, vasalnak is a rászorulókra. Nemrégiben egy pályázat jóvoltából szárítós mosógépet vásároltak, így egy-egy öszejövetel után már vihetik is haza a friss ruhát az idősek. Az intézményben hatan gondoskodnak a nyugdíjasokról, valamint a szociális helyzetük vagy egészségi állapotuk miatt gyámolításra szorulókról. Azoknak, akik már nehezen mozdulnak ki otthonukból, házhoz viszik az ebédet, nemcsak Belpátfalvára, de a közeli Bükkszentmártonba és Mónosbélbe is.

– A hajlott korúaknak is joguk van a biztos jövőhöz. Ne vonjunk újabb barázdákat az arcukra – véli Király Károly, az idősek és fogyatékosok belpátfalvai otthonának igazgatója. A szakember szerint abban kell segíteni a nyugdíjasokat, hogy minél tovább maradhassanak

saját otthonukban, hiszen a megszokott környezet szorosabban fűzi őket az élethez. Ha azonban nincs más választás, arra kell törekedni, hogy egy bentlakásos intézményben is változatosan tölthessék napjaik.

Belpátfalván nyolcvan szépkorút gondoznak, jobbára mind betöltötték a hetvenet, de a legidősebb lakó már a kilencvenet is. Akadnak köztük, akik betegeskednek, s orvosi felügyeletre szorulnak, de néhányan nem vették el a jó kedélyüket. A felsőtárkányi Mértén Mártonné Mária néni például mindig kapható egy kis tréccselésre, és állandó résztvevője a házi

„ki mit tud?” vetélkedőknek is. A szobája falán függő emléklapok arról árulkodnak, hogy rendszerint nagy sikert arat produkcióival.

Hogy ne záruljon be végleg a kapu a gondozottak mögött, az intézetben gyakran szerveznek olyan programokat, amelyek becsalogatják a rokonokat, látogatókat. A nyár végén családi napot tartottak, októberben az idősek hetének kirándulásai, műsorai oldják az egyhangúságot. Az ilyen események arra is jók, hogy a korosak érezzék: őket sem felejtette el a család, s nem feledkezett el róluk a nagyobb közösség, a falu sem.

Dalos kedvű asszonyok népviseletben

A fiatalabb, tetterősebb idősek nemcsak a napköziben találhatnak társaságra, hanem a hét éve alakult, harminc tagot számláló Napsugár Klubban is. Csütörtök délutánonként elsősorban a szebbik nem képviselői ülnek össze egy kis tereferére, zenehallgatásra. Nyaranta előkerül a bogrács is, és gulyáspartit rögtönöznek valamelyikük udvarán – tudom meg Bárdos Tibornétól, a kör vezetőjétől. A klub tagjai gyakran kerekednek fel, s az önkormányzat kisbuszával nemcsak a környéket barangolták be, Hollókőn, Aggteleken és a fővárosban is jártak. Napjaikat a próbák és a fellépések is színesítik, a tizenhat tagú dalkör mindig sikert arat a falunapokon a bükki térség folklórából ízelítőt adó népdalcsokrával. A bükki község nyugdíjasklubjának tagjai nemrégiben egymillió forintot kaptak az önkormányzattól, amiből tizenhat új ruha készíthetett, így már a falu búcsúján is a helybeli népviseletben pompázhatnak a dalos kedvű asszonyok.